

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

910.2

Hely

Idő

"1927"

Személy

Szerző:

Cím: *Az amerikai legionisták*

Budapesten

Forrás:

Magyarország

Bp
(Hely)

1927. 10. 2.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

Az amerikai legionisták Budapesten

*Pénteken este érkeztek, még két napig maradnak
„Mi komolyan vesszük azt az elvet, hogy
ne legyen többet háború”*

(A Magyarország tudósítójától.)

Egy hét előtt érkezett Franciaországba az amerikai legionisták küldöttsége, párezer amerikai legionista, akik a háború utolsó hónapjaiban az Egyesült-Államok erejének és szövetségi hűségének zálogaképpen jelentek meg a nyugati fronton. S most, a világháború befejezése után kilenc esztendővel ismét átjöttek Európába, hogy végigjárják az 1917/18-as véres harcok színhelyét.

Franciaország nem értette meg a legionistákat, a francia katonai szellem idegennek találta azt a békés gondolatot, amit Amerika volt katonái Párizsban és a régi fronton végig hirdettek. *Botrányok, sajtótámadások középpontjába kerültek az amerikai vendégek.*

A legionisták európai útját a Cook-iroda rendezte. Ugyanaz az iroda, amely nagyrésztben irányította azt az idegenözönlést, amely Budapest forgalmát egy csapásra jelentékeny mértékben növelte.

Budapestről Dénes Márton, a Continental igazgatója fordult Cookékhoz s kérte, hogy az Európába rándult legionisták közül egy kisebb csoportot küldjön el a Cook-iroda Budapestre is. Kérését Bud-

pest és Magyarország szépségeivel támogatta s természetesen minden kedvezményt kilátásba helyezett az amerikai vendégeknek.

Pénteken délután távirat érkezett Cookék párizsi kirendeltségétől, amelyben közlik, hogy a legionisták egy csoportja H. G. Harden és O. T. Chart dr. vezetésével pénteken este Budapestre érkezik.

A péntek esti bécsi hajóval érkeztek az amerikai legionisták, akiket a hajóállomáson Dénes Márton várt.

Ma délelőtt a szálló halljában gyülekeztek az amerikaiak, s itt beszélgettünk Mr. Hardennel, a Budapestre rándult csoport vezetőjével.

— Az utunk nagyon szép volt — mondja. — Önök ismerik a dunai hajóút szépségeit, erről nem is kell beszélnem. Inkább azt említem meg, hogy mennyire meglepett Budapest esti dunaparti fénypompája, hogy mennyire meglepett maga a város ma délelőtt, mikor első utunkon végigfutottunk Budapest főbb uccáin. Nehezen jöttünk Budapestre, mert őszintén megvallom, Magyarországról mindössze annyit

tudtunk, hogy Magyarország a központi hatalmak oldalán harcolt ellenünk s hogy Kelet-Európában, a Duna mentén fekszik. Társaim kissé idegenkedve fogadták a Cook-iroda javaslatát s csak amikor bebizonyították nekünk, hogy Magyarország meglátogatása tökéletesen beilleszthető európai utazásunk céljába: a harcterek megtekintésébe, vállalkoztunk a hosszú kelet-európai útra. Most már nem sajnáljuk, hogy vállalkoztunk.

— Egy dolgot azonban már itt meg kell jegyezmem, nagyon furesának tartom, hogy mi, akik egész Európára vizummentességet kaptunk, magyarországi útunkra csak az utólagos vizum kötelezettsége mellett indulhatunk. Most kénytelenek vagyunk szépen felvonulni a külügyminisztériumba s a külügyminiszter úrtól kérni, hogy itt se térjenek el attól a szokástól, amelyet velünk szemben egész Európában gyakoroltak.

A franciaországi sajnálatos eseményekről kérdezzük Mr. Hardert, aki elkomorlyodva beszél azokról a tüntetésekről, amelyekkel Amerika küldötteit Franciaországban fogadták.

— Mi komolyan vesszük azt az elvet, hogy ne legyen többet háború. 1917-18-ban átjöttünk Európába és harcoltunk, mert úgy láttuk, hogy a világbéke érdekében a mi véráldozatunkra is szük-

ség van. Azóta azonban megkötöttük a békét. — Lehet beszélni arról, hogy a megkötött békeszerződések elégedettségét vagy elégedetlenségét váltottak ki, — de az semmit sem változtat a mi felfogásunkon: háborúra nincsen szükség. Mikor mi, akik résztvettünk a világháborúban, megszerveztük ezt az európai utat s áthoztunk Európába olyanokat is, akik közelebről nem érezték a világháború borzalmaiból, azt gondoltuk, hogy a frontok megtekintésével az Európába rándult tömegek békeszerzetét propagáljuk. Pusztán ez volt a célunk, ezt a célt nagyon határozottan támogatta Franciaország keleti határainak mai képe. Ez a kép még mindig telve van a világháború lesújtó tanulságaival. Nemcsak a sirkeresztordek, de az a gazdasági vergődés is, amelyet tapasztaltunk, a mi békés felfogásunkat támogatja. A francia közhangulatban, sajnos, nem találtunk rokonhangulatra s ez robbantotta ki azokat a tüntetéseket, melyek kellemetlenül érintettek bennünket. Magyarországon ilyen értelemben eddig kevés tapasztalatot gyűjthettünk, de amint vendéglátóink elbeszéléséből tudom, itt is éppen elég elszomorító jelenséggel fogunk még találkozni az alatt a két nap alatt, amit Budapesten töltünk.

A társaság szombaton délelőtt a külügyminisztériumba ment, azután megtekintik Budapestet és környékét s az eddigi tervek szerint vasárnap utanak el Magyarországról.